

opretholdes. Det forsvares paa mange forskellige Maader. En af de Maader, man forsvarer det paa, er ved at sige, at Kvindernes Arbejde er ringere end Mændenes. Hvis dette kan paavises i enkelte Tilfælde og paa visse Omraader, kan Kvinderne naturligvis heller ikke forlange den samme Løn som Mændene. Vi forlanger kun lige Løn for lige Arbejde. Men hele dette Spørgsmaal vil jo blive behandlet af den store Lønningskommission, og jeg vil meget ønske, at den maa komme til et retfærdigt Resultat.

Et andet Spørgsmaal er Kvinders Adgang til Embeder. Det bør være saaledes, at Kvinder har Adgang til Embeder under lige Vilkaar med Mænd. Det afgørende ved Besættelsen af et Embede bør ikke være, om det er en Mand eller en Kvinde, der søger det, men det bør være vedkommendes Dygtighed til at udfylde Pladsen. For de fleste Stillingers Vedkommende er dette Princip anerkendt, selv om der ikke altid handles efter det i Praksis. Men der findes Stillinger, hvor Princippet ikke er anerkendt. Det gælder ikke blot Dommerembeder, som end ikke den i 1916 gennemførte Retsreform giver Kvinder Adgang til, men ogsaa Præsteembeder, skønt det ikke er til at forstaa, hvorfor Kvinder ikke skulde kunne udføre Præstegjerning akkurat lige saa godt som Mænd. Denne Udtalelse synes at vække Munterhed. Jeg vil blot fremhæve, at i Udlandet findes der kvindelige Præster, og den Præst, som jeg uden Sammenligning mener udfører sit Arbejde bedst og taler bedst af dem, jeg har kendt, er en Kvinde. Nu er det vel saaledes, at det er noget usikkert, om Kvinder ikke efter Loven kan blive Præster, men i Praksis er det aldrig indrømmet dem. Jeg vil henstille, at der paa dette Punkt skabes fuldstændig Klarhed, saaledes at hvis en Kvinde søger et Præsteembede, og hun i øvrigt er kvalificeret, hun da kan være sikker paa at faa det. Naar man indrømmer Kvinder Ret til at tage de Eksaminer, der giver Adgang til saadanne Embeder, maa man ogsaa tage Konsekvensen og give dem Embederne. Det samme gælder Rektorembederne ved Statens Gymnasier, skønt disse er blevet Fællesskoler, og til Trods for, at Erfaringen noksom har godtgjort, at Kvinder i høj Grad egner sig til at lede Skoler. Hertil kommer, at Staten netop nu har overtaget højere Skoler, hvor Kvinder var Rektorer forinden Overtagelsen, og den har beholdt disse Kvinder som Skolernes Rektorer. Det er et ud-

Elna Munch: Efter at Kvinderne har faaet den politiske Valgret, og dermed det største Skridt henimod deres Ligestilling med Mændene er gjort, er det naturligt, at man søger at faa den Ulighed fjernet, som Lovene endnu paa enkelte Punkter opretholder. Der er for det første Lønspørgsmaalet. Det er jo saaledes nu, at i de allerfleste Stillinger lønnes Kvinder lavere end Mænd, selv om de udfører det samme Arbejde. Dette Princip bør ikke

Folketingets Forhandlinger. (34)

529

²¹/₁₀ 18: 1. Beh. af F. t. Finanslov f. 1919--20.

530

mærket Præcedens, her er skabt, men for fremtidige Tilfældes Skyld vil det sikkert være nødvendigt, at der sker en Lovforandring paa dette Omraade, idet det vist ikke er givet, at Kvinder ogsaa i Fremtiden vil kunne blive Rektorer ved Statens Skoler.